

Асенъ Разцвѣтниковъ.

Милостивиятъ Али.

Нѣкога въ далечния Багдатъ
имаше единъ Али Мурадъ.
Мразѣше той всѣки трудъ и мжка,
но обичаше рахатлъка.
И затуй бѣ едъръ, пълень бѣ —
Богъ дарилъ го бѣше съ съ шкембе.

Заранъ той нареждаше засмѣнъ
стоката предъ своя старъ дюкянъ,
виждаше, що нѣма и що има,
па присѣдаше си на килима
и, загледанъ въ синята мъгла,
пухкаше си съ дългата лула.

Като много знатенъ и богатъ
бѣ прочугъ навредъ Али Мурадъ.
Имаше си и едно магаре —
да си го препуска и товари.
И обичаше той съ нѣженъ жаръ
своя малъкъ дългоухъ другаръ.

Но, не щешъ ли, съ тоя славенъ мжжъ
се случи нещастие веднѣжъ.
Отдалеко, нѣйде отъ възтока,
бѣ дошла гемия съ рѣдка стока.
Пустна той магарето въ галопъ,
стигна и накупи цѣлъ вързопъ.